

CÚIRT AN MEÁN OÍCHE

Ba gnácht mé agh riúl le ciúṁais na haoibhinn
Ar báinfeac úr is an drúcht go trom,
In aice na gcoillte, i gcoim an t-fhlé,
Dsan mhaighd, dsan móill, ar fóilre an lae.
Do ghealaíodh mo chroí nuair cinn loc dhréine,
An calam, an tír, is ior na gpréire;
Caitneamhach aoibhinn fuíomh na fléibh
Agh baibh a gceann éar òroim a céile.
Do ghealfaidh an croí bheoibh críon le cianta,
Caite dian bhrí, nó líonta de phianta,
An réileac rearb gan realb gan raireibreas
Ófheacfaidh tamall éar bárra na gcoillte
Ar lachairn 'na fcuainte ar éuan dian cheo
'S an eala ar a bhfuaidh's í agh gluaipeacit leo;
Na héiric le meiðir agh éirí in aird,
Péirge im raðarc go taibhreach tarraibhreas,
Daí an locha agus dornn na dtonn
Agh teacit go colgaísc torannach trom.
Bíodh éanlaít i gcrainn go meiðreach mórmair
Is léimneac eilte i gcoillte im cóngar,
Géimreacha aðairce is raðarc ar fhlóite,
Tréanritið gaðar is Reynard rómpu.